

DROGE

DROGA : je rastlinski ali živalski proizvod, ki se uporablja v zdravilstvu ali tehnologiji . Droge niso le tako imenovana mamila , temveč najrazličnejša zdravila in toksične snovi .

Vzroki , ki vodijo v zasvojenost , so nakopičeni v večih plasteh

in slone na treh dejavnikih :

- osebnost
- droga
- socialno okolje

Načelno lahko vsak človek podleže drogam . Zlasti so v nevarnosti občutljivi , vase zaprti , razpoložensko labilni ali osamljeni ljudje , ki se nagibajo k občutkom nesposobnosti . Vzrok za poseg po drogi torej vedno tiči v želji za spreminjanjem samega sebe .

Droga pomirja razburjenje , napetost , odpravlja občutke ugodja.

Poseganje po ustreznem kemičnem sredstvu - drogi je odvisno pač od tega ali izvira pobuda iz želje , da bi si prizadeti preprečil bolečine ali odpravil motnje pri spanju in praznino z mamili ali uspavalnimi sredstvi ali pa poskuša z nekim stimolansom znebiti pritiska resničnosti .

Za vse droge je značilno , da se jih telo hitro privadi . Zaprtost in driska se menjavata hitro druga za drugo . Spanje postane nemirno in pretrgano . če pa nepričakovano droge zmanjka , se pokažejo huda abstinenčna znamenja : potenje , zehanje , hude in krčevite bolečine v mišicah in sklepih , bruhanje , nespečnost

pojavi se občutek strahu , notranji in zunanji nemir .

Ker heroin človeka hitro zasvaja , je ta droga glavno trgovsko blago v mednarodni trgovini z drogami . Prvih 10

injekcij ne stane nič (so sorazmerno poceni). Nadaljne , ki jih zdaj zasvojenec potrebuje vsak dan , pa stanejo do 100 USD .

Smrtni primeri zaradi uživanja drog , gredo večinoma na račun heroina . Zdaj umrejo v New Yorku na dan trije ljudje zaradi pretirane doze heroina .

Narkomanija je tu . Na prvi pogled se zdi , da je pojav uživanja novejšega datuma . Vendar ni tako . Uživanje droge je znano že tisočletja . Droga se je v minulem obdobju pojavila kot viktimološki dejavnik .

Narkomani so bili žrtve nekaterih kaznivih dejanj , kot so ropi , goljufije , posilstva , itd. Pod vplivom droge namreč ustvarjajo nevarne situacije zase in za okolje . Izzivajo , zmanjšuje se jim občutek budnosti in možnost odpora , povečuje se nepremišljenost in zavira voljo ter zamegljuje kritično razsojanje

Narkoman se tudi na domačem narkomanskem tržišču vse pogosteje srečuje z vprašanjem o kakovosti droge . Trgovci z drogami v tekmi za dobičkom , mešajo drogo z različnimi substancami , ki so škodljive za človeški organizem . Prav tako se pod videzom ene droge proda druga , mnogo bolj nevarnejša .

Droga postaja vse bolj sestavni del našega življenja. Pravzaprav je to že zelo dolgo, le nekoliko jasneje se začnemo tega dejstva zavedati, bolj brez zadrege smo si ga pripravljene priznati.

Ko je v začetku osemdesetih let pljusnil na naša tla prvi resnejši val narkomanije med mladimi, je izbruhnil preplah. Na narkomanijo se je v tistih časih gledalo s posmehom, kot na kako spremljevalko propadajočegadegeneriranega kapitalizma. Tudi prve ocene pojava so bile izrazito politične, ideološko obarvane. Zato za kakršno koli povezavo med hašišem, marihuano in LSD, ki so se pojavili med mladimi, ter med alkoholom, ki je kar konstantno kraljeval med nekoliko manj mladimi, ni bilo ne pripravljenosti, ne strokovne, ne politične oz. samoupravne volje. Posamezni strokovnjaki, ki so se tega vseskozi zavedali, so ostajali osamljeni (čeprav jih ni bilo niti tako malo), ker so bili brez poslušalcev in so si svoja strokovana spoznanja lahko le medsebojno izmenjavali.

Potem se je počasi zanimanje za drogo poglelo. Ustanovili so se koordinacijski odbori za boj proti narkomaniji pri SZDL, ocenili so, da je drogo zanesel k nam razredni sovražnik...

Tudi strokovna mnenja so se pričela deliti. Na eni strani so se začeli pojavljati liberalni pogledi, ki so z utemeljitvami, da je npr. marihuana manj škodljiva od legaliziranega alkohola, bolj ali manj odkrito podpirali pobude za legalizacijo "mehkih" drog.

Na drugi strani so bili tisti, ki so še vedno trdili in mislili, da je narkomanija izključno medicinski oz. psihiatrični problem. Ti so bili oblasti še najbolj pogodu.

Na tretji strani so bili tisti, ki so za jemanjem drog vse jasneje prepoznavali stiske mladostnikov in začeli uvidevati, da pravzaprav ni ključnega pomena, po kateri vrsti droge

mladostnik poseže. Ali je to "trava", ki si jo lahko tudi s svojimi materialnimi možnostmi nabavi za vogalom, je to neoprensko lepilo, katerga hlape vdihava pod najlonsko vrečko, so to skrivnostne tabletko, pivniki, prepojeni z LSD, ali le navadne cigarete, pivo ali vino... Za mladostnika, ki začne segati po teh opojnih sredstvih, je najbrž prej igra slučaja in okoliščin tista, ki določa, po katerem od the sredstev poseže.

Prav ti slednji, ki so uvidevali, da so stiske tiste, ki vodijo mladostnike na pot zlorabe droge, so šele začeli obravnavati mladostnika, narkomana ali potencialnega narkomana kot subjekt. Ne le kot objekt, predmet opazovanja, preučevanja, zdravljenja prevzgoje...., ampak kot subjekt, kot posameznika, ki ima kljub mladosti pravico do svojih težav, stisk in tudi njihovega reševanja ali nereševanja.

Danes po skoraj četrto stoletje droge med mladimi pri nas, spoznavamo stvari, ki smo jih pravzaprav vseskozi vedeli. Najprej to, da se droga med mladimi ni pojavila šele po mladinski revoluciji (takrat so se pojavile le nove, ustaljenim navadam tuje in, kar je morda še najpomembnejše, prepovedane vrste drog), potem to, da je droga neprilagojen način odzivanja na stiske mladih. Vse več je strokovnih služb in institucij, ki se ukvarjajo s stiskami mladih in jih skušajo razreševati, kar je vsekakor vzpodbudno in vliva optimizem.

Kljub temu pa se zdi, da ostajamo za neke prav posebne stiske mladih še vedno neodzivni oz. nerazumevajoči.

Z nani psihiater R. D. Laing je v razpravi o normalnosti v svoji knjigi "The Divident Self" zapisal zanimivo misel: "če nekdo reče, da je človeško telo dober stroj, utegne to biti dober znanstvenik. če nekdo zase reče, da je stroj, je v psihiatričnem žargonu takoj spoznan za depersonaliziranega..." Te misli bi lahko prenesli tudi na odnos do mladih. če velik znansrvenik govori o nevarnosti ekološkega ali jedrskega uničenja sveta, je to v redu, je to modro govorjenje, če o tem istem problemu govorijo mladostniki, gre za prazno besedičenje puhloglave mladeži, ki ne ve, kaj bi počela. če znan filozof govori o smislu ali nesmislu življenja, je to učna razprava; če o tem istem govori mladostnik, zgolj zamahnemo z roko in se pomilovalno nasmehnemo...

Pa vendar se mladi obremenjujejo prav s temi problemi. Prepričan sem, da bolj kot smo odrasli pripravljeni priznati. Morda tudi zato, ker mladi ob the razmišljanjih, zmorejo prostodušno pokazati s prstom na odrasle: "Vi odrasli ste to

godljo zakuhali!" V vse bolj onesnaženem okolju, vojnih grožnjah in vse bolj tudi pravih vojnih norijah, v vse ostrejših bojih za oblast, pehanju za materialnim dobičkom - v vsem tem mladi preprosto ne vidijo smisla!

In v takih bivanjskih stiskah, v stiskah smisla življenja, se mladim postavi na sprti droga - preprosto kot alternativa.

Kot pravi neznani avtor tipične narkomanske pesmice:

"... Sprašujem se; se v gnusu spleča živet?

zato pravim:

zatripi se ga, da boš imel vijolice v očeh,

znebi se obupa, ne živi v dolgočasnih skrbah!

Lepota je skrita, najdi jo! Preidi v drugi svet!

zatripi se ga in lepo ti bo živet!"

Droga je TUDI alternativna. Neučinkovita, zgrešena, destruktivna - pa vendar JE alternativa za bivanjsko stisko, iz katere mladostnik ne vidi izhoda.

Strokovne analize odkrivajo, da je psihiatrija pri zdravljenju narkomanije silno nemočna. Dejal bi, da je vselej, ko se seganje po drogi vsaj posredno povezuje s posameznikovo bivanjsko stisko - nujno neučinkovita! terapija je lahko uspešna le, če jo posameznik sprejme, če si zares želi ozdravljenja. Mar si "ozdravljenja" lahko zares želi nekdo, ki se zaveda, da ga onstran terapevtskega procesa znova čaka ista bivanjska stiska, isti nesmisel življenja? Smisel življenja pa mu psihoterapija ne more dati.

Ko danes razmišljamo o preventivi na področju narkomanije, ko načrtujemo programe aktivnosti za zdravo življenje itd., ne zanemarimo tega dejstva! Prav tisti, ki so the programov najbolj potrebni, tisti, ki nad življenjem niso navdušeni, tisti odraslim in vsemu, kar odrasli ponujajo, ne zaupajo radi. Todi njihovim programom za zdravo življenje ne. Ne zaupajo programom, ki imajo zelo očitno za cilj pritegniti mlade v življenske navade, delo, mišljenje, zabave... odraslih. Vse to so ti mladi že vnaprej opremili z nalepkami "slabo", "gnilo". Oni iščejo nekaj drugega, izvirnega, novega, boljšega... - iščejo alternativo.

Možnosti za sprejetje, za uspeh v odprti konkurenci z drogo imajo zato le tisti in taki programi, ki vsebujejo pogoje, katere bi lahko mladi označili za alternativo. Ni dovolj, da izgledajo kot alternativa, da jih odrasli označimo za alternativne. Biti morajo za mlade resnična, pristna alternativa. Takšne programe pa lahko ponujajo mladim le tisti odrasli, ki so (si)

6

sami pripravljene priznati, da je velika večina tega, kar mladi nam odraslim očitajo - prekleto res!

Viri in literatura: Kaj vemo o drogah; dr.Lev Milčinski DROGA,čLOVEK,DRUŽBA; Kako deluje?-Zdravila,strupi,droge.